

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **O. H.**, zast. JUDr. Jiřím Burešem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 471/29, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2016, čj. OAM-148/ZA-ZA11-ZA15-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 4. 2016, čj. 60 Az 5/2016-7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, státní příslušník Ukrajiny, podal dne 17. 2. 2016 v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví konstatoval, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nepřijatelná; řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. V souladu s čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (nařízení Dublin III), určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti je Litevská republika.

[2] Žalobce podal prostřednictvím svého zástupce (advokáta) proti tomuto rozhodnutí žalobu, v níž sice obsáhle rozvedl důvody pro přiznání odkladného účinku, neuvedl však žádné žalobní body. Žalobu podal jeden den před koncem lhůty k podání žaloby (§ 32 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu), krajský soud ho proto nevyzval k doplnění žaloby a žalobu pro absenci řádně vymezených žalobních bodů odmítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností. Kritizuje v ní především, že nedostal možnost svou kasační stížnost před krajským soudem doplnit.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně

přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Stěžovatel netvrdil, proč by jeho kasační stížnost měla být přijatelná; důvody k jejímu věcnému projednání neshledal ani zdejší soud.

[6] Nejvyšší správní soud v posuzovaném sporu neměl důvod odklonit se od svého předchozího názoru vyjádřeného v usnesení ze dne 22. 9. 2010, čj. 6 Azs 17/2010-108, jež se týkalo skutkově totožné procesní situace. Krajský soud tedy neměl povinnost zaslat výzvu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovateli, který podal blanketní žalobu v předposlední den lhůty k podání žaloby, a to ani pokud byl stěžovatel zastoupen advokátem, jemuž se písemnosti doručují prostřednictvím datové schránky.

[7] Krajský soud tedy postupoval v souladu s ustálenou judikaturou. V posuzované věci přitom nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou NSS řešena, nebo v ní řešena rozdílně.

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. Věc rozhodl v zákonné lhůtě pro rozhodnutí o návrhu na odkladný účinek, proto nebylo třeba o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodovat samostatně.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu